

РЕШЕНИЕ

№ 5432

гр. София, 10.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в публично заседание на 02.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **467** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и следващите от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Х. А. Х., гражданин на С., против решение № 215Х/16.12.2025 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/.

Изложени са твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение. Същото било издадено при допуснати съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалния закон и целта му. Не била обсъдена действително осъществилата се фактическа обстановка, като не било съобразено, че мотивите на жалбоподателя не са свързани единствено с общата информация за наличие на посегателства, а с конкретен тип такива – насилствено вербуване за военна служба от конкретен субект /кюрдските сили/, което съответствало на профила на жалбоподателя – млад мъж, арабин, на възраст между 18 г. и 31 г. Изразено е несъгласие с твърдението за липсата на съществени промени в обществено-политическия живот на С. след падането на Б. А.. Органът не бил отчел действащия конфликт, регистрираната от ООН ексалираща активност на въоръжените сили на И., притесненията на международната общност за надигащите се клетки на Ислямска държава и предупрежденията на СЗО за колапс на здравната система и разпространените епидемии. Моли решението да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят Х. А. Х., редовно призован, се явява лично и се представлява.

Жалбоподателят заявява, че предстои конфликт, а много хора бягали от Ислямска държава. Имало заплахата за семейството от режима и кюрдските сили, като акцентира върху темата за религията. Заявява, че няма деца и съпруга, както и, че родителите му, братята и сестрите му живеели в С..

Чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли решението да бъде отменено. Същото не било съобразено с чл. 13, ал. 2 ЗУБ, където били посочени като възможност за допускане на последващата молба или новите факти по отношение на държавата по произход, или такива по отношение на молителя. Видно от последващата молба, а и от изложеното в настоящото съдебно заседание, бил налице нов конфликт между сегашното правителство на С. и кюрдските екстремистки сили, както и нова висока активност на терористични организации като Ислямска държава. Тези обстоятелства съгласно ЗУБ, така и съгласно съдебната практика, включително адм. д. № 10360/2025 г. на АССГ, сочели, че подобни обстоятелства следва да се проучват в производство по същество. Отделно от това твърди, че решението изброявало представените доказателства, без да им бъде извършен анализ, включително на информацията от собствените справки, по отношение на новия конфликт /стр. 3, абзац 1/, по отношение на дискриминацията /стр. 2, абзац 2/ и редица др. Позовава се и на решението по адм. дело № 8788/2025 г. на АССГ. Моли решението да бъде отменено, а преписката – върната на органа за ново разглеждане.

Отвeтникът интервюиращ орган на ДАБ при МС /В. Д./, редовно призован, не се явява. Чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Не се споделя твърдението, че молбата всъщност е разгледана по същество и интервюиращият орган си е превишил правата. Тълкуването на жалбоподателя би довело до това, че каквото и да се представи като доказателства от страна на заявителя, следвало да се допусне молбата до производство по предоставяне на международна закрила, с което се обезсмисляла разпоредбата на чл. 76а във връзка с чл. 13 и чл. 76б ЗУБ. Твърди се, че интервюиращият орган правилно е стигнал до заключение, че жалбоподателят не е лично засегнат нито от ситуацията в страната, нито от физически лица. Акцентира, че в интервюто в предходното производство той е заявил, че е напуснал страната, защото при управлението на Б. А. нямало работа и човещина, а имало война. Моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не дава заключение по жалбата.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 10.10.2024 г. Х. А. Х. от С. е поискал международна закрила в Република България. Кандидатът е регистриран като Х. /собствено/ Х. /бащино/ А. /фамилно/ от мъжки пол, [дата на раждане] в С., адрес – [населено място], обл. Х., ЛНЧ [ЕГН], етническа принадлежност – арабин, религия – мюсюлманин, семейно положение – неженен.

На 03.02.2025 г. е проведено интервю с Х. А. Х.. Напуснал С. нелегално за Т. на 15.09.2024 г. Преминал в България нелегално на 25.09.2024 г., след което стигнал до С. и се предал на полицията. Майка му, братята и сестрите му също живеели в С.. Заявява, че е роден в [населено място], обл. Х., като през 2012 г. се преместили в Джараблус заради войната, а през 2018 г. – в М., обл. Х.. Напуснал страната заради липсата на работа и човещина, заради войната. При напускане градът бил под контрола на кюрдските сили, като имало конфликт между тях и правителството. Заявява, че по време на интервюто там имало проблеми между кюрдите и свободната армия. Не бил арестуван, съден или осъждан. Не сочи да е имал проблеми заради етническа или религиозна принадлежност, нито с официалната власт на страната по произход. Не членувал в политическа партия или въоръжена групировка. Не бил заплашван, спрямо него не било оказвано насилие освен раняването му по време на бомбардировка през 2012 г. Твърди също, че не би се завърнал в С., защото страната била контролирана от ислямистите, а и нямал къде да отиде.

С Решение № 2533/14.03.2025 г. Председателят на ДАБ при МС отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Х. А. Х.. Срещу това решение е подадена жалба, отхвърлена с решение по адм. дело № 981/2025 г. по описа на Административен съд-Хасково, оставено в сила с решение по адм. дело № 6464/2025 г. по описа на ВАС, Четвърто отделение, поправено с последващо решение по същото дело.

На 01.12.2025 г. Х. А. Х. е подал последваща молба за закрила. Направен е анализ на актуалната-обществено политическа обстановка в С., като се твърди, че за него са налице основания да се опасява, че ще бъде преследван и спрямо него би се осъществило насилие на вербуване и изпращане на фронта поради възрастта му и етническата принадлежност. Държавата била абдикирала от отговорността си да запази териториалната цялост и сигурността на местното население, имало данни за непрестанни военни действия и за присъствие на недържавни въоръжени групировки, като акцентира, че в С. всеки ден умират насилствено хора поради стълкновения между старата, новата власт и кюрдите, улични престрелки, бомби, остатъчни боеприпаси или хуманитарна криза, вкл. и, че милиони хора били оставени без лекарства и медицински услуги при огнища на болести и разпространение на холера. Не било вярно, че сирийците се завръщат доброволно в страната им. Заявява, че те не търсели икономически подобър живот в България, а не искали да се завръщат заради наличието на гражданска война и опасност за живота им.

С Решение № 215X/16.12.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС не се допуска молба последваща молба с вх. № КП-01-8227 от 01.12.2025 г. на Х. А. Х. до производство по предоставяне на международна закрила с мотив, че не се позовава на нови обстоятелства.

Решението е връчено на адресата му на 19.12.2025 г.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в указания 7-дневен срок съгласно чл. 84, ал. 2 ЗУБ.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, в установената писмена форма, при липсата на допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на лицето молител, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 и т. 3 АПК.

На второ място, следва да се извърши преценка за законосъобразността на акта – издаден ли е той в съответствие с материалния закон и неговата цел /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4-5 АПК/. Съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ „в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила“.

Съгласно чл. 76а ЗУБ „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13“.

Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел

Ш.“.

От тълкуването на тези разпоредби се обуславя извод, че предпоставка за уважаване на последващата молба за международна закрила е чужденецът да се позове на нови обстоятелства, които обаче следва да се отнасят съществено за личното му положение или държавата по произход. Не се въвеждат изисквания по отношение на представените от чужденеца доказателства, но именно те следва да удостоверят, че обстоятелствата са нови, или по друг начин казано, новите обстоятелства следва да бъдат доказани с допустими, необходими и относими доказателства, каквито по делото липсват. Въпреки това следва да се отбележи, че доказателствената сила и относимост на представени доказателства относно исканото предоставяне на международна закрила е въпрос на анализа по същество в производството по предоставяне на международна закрила, а не в такова като процесното, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба.

В практиката е застъпено становището, че новите факти са такива, на които законодателят е придал обратно действие. Установяването на нови факти от значение за производството е допустимо само за такива факти, които са настъпили след влизане в сила на предходното решение за отказ за предоставяне на международна закрила и които с обратна сила променят правното значение на фактите, въз основа на които органът е взел решението си, или отменят съществуването на тези факти, които с обратна сила рефлектират върху направените фактически установявания и правни изводи към датата на издаването на решението.

В случая не се установява каквато и да е било промяна в личното положение на молителя, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или същият да е бил подложен на смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или да са отправяни тежки заплахи срещу живота му или личността му като цивилно лице поради безогледно насилие при наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт, които да са от толкова съществено значение, че да се обуслови допустимост на подадената последваща молба. Не са налице и данни за събития, осъществили се след напускането на С., вкл. и за дейност, извършена от самия чужденец, и които да са от съществено значение при извършване на преценка налице ли е промяна в личното положение на жалбоподателя. В случая не са обосновани твърдения за осъществено спрямо молителя преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същия са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повтораемост.

Предвид това подлежи на анализ ситуацията в държавата му произход – С..

Оспореното решение е издадено с оглед установената фактическа обстановка, като административният орган подробно е обсъдил представените от молителя доказателства и ги е анализирал предвид твърденията му за нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

В действителност, преди датата на издаване на акта, а и към настоящия момент, са налице данни за промяна в обстановката в С., но молителят, въпреки че се яви в съдебно заседание, за да разкаже бежанската си история, не заяви по какъв начин тези нови факти по смисъла на чл. 142, ал. 2 АПК конкретно за него като личност представляват реална опасност, вкл. и предвид държавата му на произход, така че да обосноват допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Липсата на стабилност и яснота какво ще се случи в следващия ден е напълно естествена последица от осъществилите се събития, която би предизвикала безпокойство у молителя, но в случая е невъзможно да се установи как

настъпването ѝ пряко ще рефлектира върху неговата правна сфера. Твърди се, че кюрдите насилствено отвличат мъже на възраст между 18 г. и 31 г. и араби по етническа принадлежност, в която група попадал и жалбоподателят. Това обаче е едно бъдещо несигурно събитие. Не са представени доказателства, удостоверяващи конкретни действия на кюрдите спрямо молителя предвид неговата етническа принадлежност преди напускането му на С., както и такива спрямо членовете от семейството му преди и след напускането му на С.. Не са представени и доказателства, че действително след завръщането му в С. ще е дискриминиран, преследван, заплашван от кюрдите или, че същите ще окажат спрямо него насилие, така че това евентуално поведение на кюрдите, неблагоприятно за молителя предвид твърденията му, да се приеме за ново обстоятелство от съществено значение за личното му положение, вкл. и доколкото още преди да напусне С., районът, в който живеел, имало конфликти между правителството, а впоследствие и със свободната армия, и кюрдските сили, заявено изрично от молителя в проведеното интервю. Следва да бъде отбелязано, че съгласно приложената справка, а и при направена справка от съда в общодостъпни източници се установява, че в края на 2025 г. и началото на 2026 г. кюрдите са загубили ключови позиции в А. /провинция Х./ и около М. /административен окръг от тази провинция/, откъдето е жалбоподателят, отстъпвайки територии на сирийската армия и подкрепяните от Т. сили.

Видно от оспореното решение в страната по произход С. не се наблюдава съществена промяна в обществено-политическия живот в страната след свалянето на режима на Б. А., която да оказва негативно въздействие върху гражданите. Тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. От информацията става ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие. Напротив, засега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. Съобщава се за редица страни, сред които САЩ, Великобритания, Ф., Катар, които осъществяват контакти с новата власт, като е налице явно изразяване на воля на редица водещи държави по света за установяване на трайни отношения с новите лидери на страната по произход на жалбоподателя. В редица източници се появиха и данни, че от страна на Т. е направено изявление за превръщането на С. в стабилна и мирна страна, в полза на всички в региона, вкл. и на САЩ, и Европа, които нямат интерес от разделена С.. От изявленията на лидерите на водещите държави в света се формира обща цел борбата срещу тероризма и справяне с тежката хуманитарна криза.

На фона на тези новини от редица медии се съобщава и за военната намеса в С. от страна на И.. Действително, И. преследва цел - да раздели населението, за да отслаби С., като се намесва и в отделни конфликти между малцинствени групи, на която цел обаче се противопоставят страните от Залива, както и САЩ, които искат да запазят С. стабилна и обединена и при възможност да предотвратят т. нар. „прокси“ конфликти. В допълнение следва да бъде посочено, че към настоящия момент се водят преговори между И. и С., чиято оценка е по-скоро положителна, в посока да се постигне споразумение за сигурност.

При това не представляват въоръжен вътрешен или международен конфликт спорадичните сблъсъци в райони на С., за които сочат справките, вкл. и атентатите, престъпността и други дейности на насилие, за които има данни, тъй като те не биха могли да се определят по своя териториален обхват, характер и интензитет като представляващи самостоятелно основание за допустимост на молбата на жалбоподателя, вкл. и с оглед бежанската му история. Съществуването и действието на различни въоръжени групировки на територията на С., вкл. и на Ислямска държава, не е ново обстоятелство, тъй като за това има данни и преди напускането на

молителя на страната по произход. Действително промяната в обстановката в С. е ново обстоятелство, настъпило след идването на молителя в България, но то вече е било обсъдено с влязлото в сила решение на Административен съд-Хасково по отношение на първата му молба. Дори и това да не е било сторено, настоящият съдебен състав приема, че последвалите събития имат по-скоро положителни последици, като макар и ситуацията да остава сложна, на още по-голямо основание тя не би засегнала негативно молителя, съответно – не е налице основание за допускане на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила.

Видно от представената справка от 23.01.2026 г., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ при МС, завърналите се сирийски бежанци са 1 275 882, като има данни и за около 1 955 090 вътрешно разселени лица; анализира се поведението на ВКБООН, вкл. по отношение защита интереса на сирийския народ, полагане на усилия за икономическото възстановяване на страната, подобряване на здравеопазването и образованието, оказване на подкрепа при завръщането на милиони бежанци от гражданския конфликт в С.. В този смисъл не се доказва твърдението на жалбоподателя, че не е налице доброволно завръщане в страната по произход. Дори и да се приеме, че някои от сирийците не са се завърнали доброволно, не става ясно как това оказва влияние върху личното положение на молителя, като на още по-голямо основание – не представлява ново обстоятелство по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ.

Видно от изложеното в справката от 23.01.2026 г., в С. е премахната задължителната военна служба и е създадена армия от доброволци, като следва да се допълни и, че в общодостъпните източници не се съдържат данни за новообранци от сирийската армия, които биват изпращани в конфликтни зони, където се водят военни действия. Не представлява ново обстоятелство заявеното в последващата молба, че е налице хипотеза, при която на база етническа принадлежност /арабин/ би могъл да бъде арестуван и изпратен да воюва. Това твърдение, неподкрепено с доказателства, е изложено за първи път в процесното административно производство и не е ново по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ /от съществено значение за личното положение на молителя/, като съдът намира, че то е формирано единствено с цел промяна на бежанската история по начин, по който се следва допускане на последващата му молба до производство за предоставяне на международна закрила и евентуално да бъде предоставена исканата международна закрила. Отделно, няма данни по делото да се е променил етническият състав в С., конкретно араби и кюрди, така че за първи път едва в последващата молба молителят да сочи евентуално възникване на конфликти и каквито и да е било отношения между него като арабин и кюрдите в района.

Не е оборена съгласно чл. 179, ал. 1 ГПК материалната доказателствена сила на приетите като писмени доказателства справки. Не са налице никакви данни или доказателства, които да опровергават по съдържание информацията в изготвените справки, които се изготвят от Дирекция „Международна дейност“ и включват обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. Още повече и, че в тези справки са цитирани независими източници на информация, вкл. и чрез посочване на интернет-страници, в които се съдържа тази информация.

Ситуацията в С. е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за гражданите, налице е възможност за вътрешно разселване и спокойно пътуване, като за последното показателен е фактът на съществуващи немалко вътрешно разселени лица в С., желанието на сирийци, напуснали страната си да се завърнат в нея, както и положителните засега сигнали в поведението на новите сирийски власти и в отношенията им с държавите съседи и с държави с влияние върху международната политическа и икономическа сцена. От съдържанието на справките и от общодостъпната информация от други източници става ясно, че дори и да се

приеме, че е налице въоръжен конфликт в С., то същият явно, на първо място, не е повсеместен, и на второ – не е насочен пряко към мирните граждани на тази страна. Не може да се счита, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт. Този извод не може да се опровергае и предвид информацията, че семейството му – майка му, братята и сестрите му, продължават да живеят в С.. Дори и да се приеме, че областта, от която идва жалбоподателят, е засегната от военен конфликт, в С. има други области, които се приемат за стабилни и безопасни или са такива, в които животът се възстановява.

Гореизложеното не се опровергава от представените от процесуалния представител на жалбоподателя и приети за сведение извадки от интернет сайтове, съдържащи статии на български език.

3. В този смисъл не е приложим принципът за забрана за връщане по чл. 4, ал. 3 ЗУБ.

Липсват данни член от семейството на молителя по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 3 ДР ЗУБ да има предоставена международна закрила, нито с оглед разпределената доказателствена тежест се сочат доказателства от негова страна, въз основа на които да се опровергае горното твърдение.

Основание за допустимост на подадената молба не представлява тежката хуманитарна криза в С. и района. Тук следва да се посочи, че не е налице хипотезата на чл. 9, ал. 8 ЗУБ, доколкото под „други причини от хуманитарен характер“ по нейния смисъл се има предвид не всяка причина независимо от нейното естество, а хипотезата урежда останалите случаи, различни от изрично предвидените в чл. 9, ал. 1 ЗУБ, въз основа на които да се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденеца при завръщането му в държавата по произход. В конкретния случай такива не се изтъкват.

Не са представени и доказателства, които да опровергават извода, че жалбоподателят е мигрант съгласно глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации.

4. Съдът следва да отбележи, съобразявайки промяната в политическата и икономическата обстановка в С. от началото на месец декември 2024 г., че Агенцията за бежанците на ООН призовава държавите да се въздържат от принуждаване на сирийските бежанци да се завърнат в С.. Отделно от това, е публикувано, въпреки че ВКБООН не насърчава широкомащабно доброволно завръщане в С., че вече е започнат процес на улесняване на доброволното връщане. Това било предизвикано от действителни и прогнозни завръщания, както и от призови към ВКБООН от страна на бежанците да подкрепи тяхното завръщане. Безспорно е, че участието на ВКБООН в процесите на завръщане се основава на принципите за доброволност и информираност на бежанците и вътрешно разселените лица, за което се съдържат данни както в представените по делото справки, така и в Оперативната рамка за завръщането, която ВКБООН издаде през февруари 2025 г. При това, съобразявайки позицията на ВКБООН, но предвид бежанска история на жалбоподателя и липсата на конкретни факти и обстоятелства, които да могат да бъдат приети за основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ и на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ, подкрепени с допустими, необходими и относими доказателства, се формира извод, че с твърденията си в конкретния случай молителят цели получаването на международна закрила единствено по лични причини, но не и на основание нови обстоятелства, които са от съществено значение за личното му положение, или нови обстоятелства относно държавата му по произход.

Заключение: въпреки че административният орган е формирал волята си въз основа на

различна от установената към момента фактическа обстановка, по аргумент от чл. 142, ал. 2 АПК, с оглед изложеното по-горе и предвид личната бежанска история на жалбоподателя, за която няма данни да е променена, при това съществено, съдът приема, че правилно последващата молба на чужденеца не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. Дори и да се приеме, че са налице нови обстоятелства, касаещи ситуацията в С., от същите не се следва извод за наличие на въоръжен конфликт, който би довел до безогледно насилие, за безспорно осъществяване на действия от кюрди спрямо молителя с негативни за него последици и за мобилизиране на същия във военни формирования, така че да би се променила волята на интервюиращия орган да допусне разглеждането на молбата.

Настоящият състав следва да отбележи, че процедурата по последващи молби съгласно ЗУБ не е средство за незачитане на силата на пресъдено нещо на предходни съдебни решения, установяващи, че жалбоподателят не е лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила. ЗУБ предоставя на чужденеца субективно право да подаде последваща молба за закрила, в случай че според своите възприятия и разбирания, същият счита, че е настъпила промяна в личното му положение или в ситуацията на държавата му по произход, която промяна може да докаже с писмени доказателства. В случая това не е сторено.

Формира се извод, че оспореното решение е законосъобразно издаден административен акт, поради което и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание чл. 172, ал. 2 АПК, чл. 85, ал. 3 във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ
ЗУБ Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. А. Х., гражданин на С., против решение № 215Х/16.12.2025 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет /В. Д./.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: